

ජනවාර්ගික සහයෝගීතාව සහ

ලාංකීය සිනමා නිර්මාණ

(තෝරාගත් චිතුපට 10 කට විශේෂිතව)

කේ.එම්.ඩී.සී.නිමලචන්දු

FGS/M/MSSc/2007/021

පුවේ ශ අංකය:	1244
වර්ග් අංකය:	

සමාජිය විදාහපති ජනසන්නිවේදනය උපාධියෙහි අවශාතාවක් පූර්ණය කරනු පිණිස කැලණිය විශ්වවිදාහලයේ පශ්චාද් උපාධි අධායන පීඨය වෙත ඉදිරිපත් කෙරෙන පර්යේෂණ නිබන්ධයකි.

දෙසැම්බර් 2014

ජනවාර්ගික සහයෝගීතාව සහ ලාංකීය සිනමා නිර්මාණ

සංක්ෂේපය

ලාංකීය කථානාද සිනමාව 1947 වසරෙන් ඇරඹෙන්නකි. නමුත් ලංකාවේ සිනමා ඉතිහාසය ඊට වඩා බොහෝ ඈතට දිවයයි. මෙම ඉතිහාසය විමර්ශනයේදී ශ්‍රී ලංකාව සිංහල බෞද්ධ බහුතරයක් වෙසෙන රටක් වුවද දෙමළ ජාතිකයින් සිංහල සිනමා නිර්මාණ සිදුකිරීම සඳහා මූලිකත්වය දුන් ආකාරයක් හඳුනා ගත හැකිය. එමෙන්ම පළමු ලාංකීය කථානාද දෙමළ චිතුපටය නිර්මාණය කිරීමට සිංහල ජාතිකයෙකු මූලිකත්වය ගැනීම තුළ මෙම ජනවර්ග දෙකේ, සිනමාව විෂයෙහි ඓතිහාසික සමීපභාවය හඳුනාගත හැකිය.

සිනමාව එක් පසෙකින් ජනමාධායක ගුණාංග ද, තවත් පසෙකින් කලා මාධායක ගුණාංග ද එක්තැන් කරගත් පුබල සන්නිවේදන කුමවේදයකි. එනිසාම සිනමා කෙෂ්තුයට මිනිසා අතර සහයෝගීතාව වර්ධනය කිරීම උදෙසා ඉමහත් මෙහෙයක් ඉටු කළ හැකිය. ලාංකීය සංදර්භයෙහිලා සිංහල සිනමාව, ජනවාර්ගික අනනානතා නිරූපණය මඟින් ජනවාර්ගික සහයෝගීතාව ඇති කිරීම උදෙසා පුමාණවත් මැදිහත්වීමක් සිදුකර ඇත්ද යන්න විමර්ශනය මෙම අධායනයේ දී සිදුකෙරිණි. මෙහිදී සිනමා කෘති දහයක් (සරෝජා, මේ මගේ සඳයි, ඉර මැදියම, පුභාකරන්, අලිමංකඩ, ඉර හද යට, සෙල්වම්, ගාමනී, ඉනි අවන්, සැමීගේ කතාව) තෝරාගන්නා ලද අතර එම සිනමා කෘති දහයට අදාළව අන්තර්ගත විශ්ලේෂණයක් සිදු කිරීම මෙම අධායනයේ මූලික පර්යේෂණ කුමවේදය විය. එමෙන්ම සිනමා කෘතිලයේ තෝරාගත් පුවීණයන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡාවන් ද සිදුකරන ලදී.

මෙහිදී සිංහල බෞද්ධ උත්තමවාදය සිනමා කෘති තුළින් පුකාශයට පත් වීම, පුචාරකවාදී භාවිතාව, ඉහත තත්ත්වයන් නිසා අනෙකා බහිෂ්කරණය කිරීම වශයෙන් වන පුධාන හේතූන් නිසා ජනවර්ග අතර සහයෝගය ඇති කිරීම උදෙසා පුමාණවත් මැදිහත් වීමක් සිදුකිරීමට ලංකාවේ සිනමාව අසමත්ව ඇති බව නිගමනය කෙරිණි.

මුඛා පද

මාධා, සහයෝගීතාව, අනනානතාව, පුචාරකවාදී භාවිතාව, බහිෂ්කරණය

Interracial Harness and Sri Lankan Cinema Industry

K.M.D.C.Nimalachandra

Lecturer, Department of Performing Arts

Sri Palee Campus

University of Colombo

Abstract

Evaluation of Sri Lankan talkies instigate in early 1947. But the history of Sri Lankan Cinema begins far earlier than that of 'sound film'. When scrutinizing the times gone by it is clearly depicted that even though Sri Lankan community consist of Sinhala Buddhist Majority; in the Cinema industry minority Tamil peoples interference marks remarkably high level. Moreover as the production of first Tamil talkie in Sri Lanka was initiated by a Sinhalese clearly depicted this interconnection between these two racial groups: Tamil and Sinhala.

Cinema is one of the most dominant communication media which reflects characteristics of both art and mass media. That is the rationality behind its role as a moderator in creating harness between communities.

This research is focused upon the level of interference by Cinema industry on cultivating seeds of interracial harness by reflecting unique traits possess by different nationalities. In this study key research method was analysis of the content of ten movies (Saroja, Me Mage Sandai, Ira Madiyama, Prabakaran, Alimankada, Ira Handa Yata, Selwam, Gamini, Ini Awan and Samige Kathawa). In addition to that face-to face interviews with prominent Cinema characters were conducted to mark a higher success level towards the objective of the research.

Conclusion of the research was that the Cinema has failed to provide adequate level of support in creating a platform for interracial harness due to rise of characteristics of Sinhala Buddhist capitalism, inappropriate commercialization, efforts in defeating and rise above in the competitive industry.

Key Words: Mass Media, interracial harness, competitive industry, commercialization, capitalism